ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การใช้สถานฝึกงานอาชีพนอกสถานศึกษา สำหรับนักศึกษาระดับประกาศ-นียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างอุตสาหกุรรม ในเขตการศึกษา 8

ชื่อผู้เซียน

นายประทีป พรมทอง

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสิทธิ์ ม้าลำพอง ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนี้ ตฤษณารมย์ กรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร.เสริมศรี ไชยศร กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้สถานฝึกงานอาชีพนอกสถานศึกษา สำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตการศึกษา 8 เพื่อศึกษาถึง สภาพการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคในการใช้สถานฝึกงานอาชีพ ผลการฝึกงานของนักศึกษา ตลอดจนเงื่อนไขของสถานฝึกงานอาชีพที่รับนักศึกษาเข้าฝึกงาน โดยศึกษาจากอาจารย์ของวิทยาลัย เทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 8 ซึ่งได้แก่ผู้ประสานงานในการดำเนินงานการใช้ สถานฝึกงานอาชีพนอกสถานศึกษา จำนวน 7 คน และผู้ควบคุมการฝึกงานของนักศึกษา จำนวน 95 คน กับเจ้าของสถานฝึกงานอาชีพที่รับนักศึกษาเข้าฝึกงานจำนวน 57 คน การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ แบบสอบถามกับผู้ประสานงานในการดำเนินงานการใช้สถานฝึกงานอาชีพนอกสถานศึกษาและผู้ควบคุม การฝึกงานของนักศึกษา ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นแบบฟอร์มสัมภาษณ์เจ้าของสถานฝึกงานอาชีพ จากการ วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์โดยวิธีหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย สรุปได้ดังนี้คือ

มีการส่งนักศึกษาทุกสาขาวิชาชีพไปฝึกงานในสถานฝึกงานอาชีพประเภทสถานประกอบการ เพียงอย่างเดียว เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์

มีการวางแผนดำเนินงานการใช้สถานฝึกงานอาชีพโดยอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพที่จะส่งนักศึกษา
ออกฝึกงานเป็นผู้วางแผนมากที่สุด หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกสถานฝึกงานอาชีพมากที่สุดได้แก่ ตั้ง
อยู่ในจังหวัดที่สถานศึกษาตั้งอยู่และนักศึกษาสามารถไปฝึกงานได้ กับเป็นสถานฝึกงานอาชีพที่ให้ความ
รู้ทางวิชาการตรงกับสาขาวิชาช่างของนักศึกษา จากนั้นจึงตัดสินใจเลือกสถานฝึกงานอาชีพประเภท
สถานประกอบการ โดยยึดหลักเกณฑ์ที่ว่านักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ที่ดีในการฝึกงาน กับมีงาน
ตรงกับสาขาวิชาชีพของนักศึกษามากที่สุด

วิธีการดำเนินงานที่สถานศึกษาใช้มากกว่าอย่างอื่น คือ หัวหน้าแผนกวิชาช่างเป็นผู้ทำหน้า ที่ติดต่อขอความร่วมมือกับสถานฝึกงานอาชีพด้วยตนเอง การจัดแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มแล้วทยอย กันออกไปฝึกงานในสถานฝึกงานอาชีพแห่งเดียวกันจนครบทุกกลุ่มภายในปีการศึกษา กับแบ่งนักศึกษา ออกเป็นกลุ่มแล้วแยกกันออกไปฝึกงานในสถานฝึกงานอาชีพหลายแห่ง การแจ้งให้ผู้ปกครองนักศึกษา ทราบและปฐมนิเทศก่อนไปฝึกงาน การที่ผู้ควบคุมไปติดตามผลการฝึกงานสัปดาห์ละ 1 ครั้ง การ ประเมินผลการฝึกงานโดยอาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกงานของนักศึกษาร่วมกับทางสถานฝึกงานอาชีพที่รับ นักศึกษาเข้าฝึกงาน หลังจากเสร็จสิ้นการฝึกงานแล้วได้มีการสัมมนานักศึกษาเพื่อสรุปและเสนอผล ของการฝึกงาน และมีการเชิญเจ้าของสถานฝึกงานอาชีพหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาเป็นวิทยากร กรรมการ หรือร่วมกิจกรรมกับทางสถานศึกษาในบางโอกาส

ผลที่เกิดขึ้นจากการฝึกงานของนักศึกษาตามความเห็นของผู้ควบคุมการฝึกงาน คือ เห็น คุณค่าของการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ได้รับความรู้และทักษะในวิชาชีพเพิ่มชั้น มองเห็น ลู่ทางในการประกอบอาชีพ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้รับความรู้ความเข้าใจในกระบวนการ ตำเนินงานอาชีพ เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าของสถานฝึกงานอาชีพ เกิดความคิดสร้างสรรค์ และได้ พัฒนาปรับปรุงบุคลิกภาพตนเอง ส่วนผลที่เกิดขึ้นทางด้านสถานศึกษาคือ เป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สถานศึกษาต่อชุมชน ได้ร่วมมือกันทางด้านการศึกษาระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และช่วยให้ผู้ปกครอง เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาชีพของนักศึกษา

ปัญหาที่พบในการใช้สถานฝึกงานอาชีพนอกสถานศึกษาทางด้านสถานศึกษาได้แก่การไม่ค่อย
มีเวลาว่างเพื่อไปติดตามผลของผู้ควบคุมการฝึกงานของนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่ปฏิบัติงานมากกว่า 1
งานและมีจำนวนคาบเวลาปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 31-40 คาบ/สัปดาห์ ต้านสถานฝึกงานอาชีพมีปัญหา
เกี่ยวกับการรับนักศึกษาได้จำนวนจำกัด การไม่มีเวลาในการแนะนำถ่ายทอดการทำงานให้แก่นักศึกษา การประเมินผลการฝึกงานของนักศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการฝึกงาน ส่วนทางด้านนักศึกษา
นั้นมีปัญหาในเรื่องการปรับตนเองให้เข้ากับผู้ร่วมงานในสถานฝึกงานอาชีพ การปฏิบัติตามระเบียบข้อ
บังคับของสถานฝึกงานอาชีพ ความตั้งใจรับผิดชอบ ขยันและอุทิศตนให้กับการปฏิบัติงาน การมี
ความรู้และทักษะในการใช้ การบำรุงรักษาเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ของสถานฝึกงานอาชีพ

เงื่อนไซที่สถานฝึกงานอาชีพต้องการมากที่สุด คือ ให้อาจารย์ผู้ควบคุมไปติดตามผลการฝึกงาน ของนักศึกษาบ่อย ๆ และต้องการให้ส่งนักศึกษาไปฝึกงานอีก Thesis Title The Use of Off-School Vocational Training Workplaces in

Educational Region 8 for Training Industrial Trade

Students at the Vocational Certificate Level

Author Mr. Prateep Promthong

M.Ed. Curriculum and Instruction

Examining Committee:

Assist. Prof. Prasit Malumpong Chairman

Assist. Prof. Ratchanee Trisanarom Member

Assoc. Prof. Dr. Sirmsree Chaisorn Member

ABSTRACT

This research concerned the use of off-school vocational training workplaces for industrial trade students at the vocational certificate level in educational region 8. It dealt specifically with procedures and problems in the use of the workplaces, the results of student training, together with the requirements set by the workplaces. The subjects were 7 coordinators and 95 training supervisors from technical colleges and 57 training workplace owners. Questionnaires were given to the coordinators and supervisors. The training workplace owners were interviewed by the researcher. Data were then analysed by using percentages and arithmetic means. The results were as follows:

The students of all vocational fields were sent to be trained only in the privately-owned enterprises for the period of 10 weeks.

Planning for the use of these training workplaces were mostly done by vocational education instructors of the student trainees. The criteria for choosing the workplaces were mostly based on whether they were in the provinces where the technical colleges located, the students could go for training, and whether the workplaces offerred training in the fields needed by the students. The final decision was made on two criteria: students' prospective training experiences and the offerring of training fields needed.

The procedures used in organizing for training were: the of each industrial trade department contacted the workplaces owners: then, the students were grouped and sent to the same workplaces one group after another in one academic year. Before the training, the parents were informed and an orientation was given to students' the The supervisors followed up the training once a week students. and students' training was assessed both by the supervisors and the workplace owners. After the training, there were seminars for discussing and summarizing the results of the training. seminars, the workplace owners and other resource personnel were invited to join the seminar activities in some occasions.

The results of the student training as conceptualized by the supervisors were: students' awareness of value in working, having good attitudes toward vocational professions, gaining more knowledge and experience in vocational professions, seeing alternatives for future careers, co-operating with other people, understanding the process of running a career, having good human relations with the workplace owners,

enhancing creativity and improving of one's personality. The results relating to educational institutes were: institutions' extension to communities, the educational co-operation between the institutes and the communities as well as better attitudes of the students' parents toward studying in vocational fields.

The problems in using the vocational training workplaces were: the supervisors had not sufficient time to supervise their student trainees. This dued to their having 31-40 periods of working time a week and having more than one task. The problems of the training workplaces were their inability to have many student trainees in their workplaces, lacking time to teach these students, and lacking knowledge for assessment of the students' according to the training objectives. As for the students' problems, it was found that many students had problems in adjusting themselves to their colleagues in the workplaces; following workplace regulations; responsibility, diligence and sacrifice to work; knowledge and skills in handling and maintaining tools and machineries in the workplaces.

The requirement the training workplaces called for most was more frequent follow-ups by supervisors. However, they were willing to have student trainees in their workplaces again.

Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved